

DRANICA (2) *sb f*

Pierwsze a jasne; końcowe prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N dranica (1). ◇ pl G dranic (1). ◇ [I dranic(a)mi.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Deska łupana albo darta, łata drzewna do pokrywania dachu; tegula BartBydg; assamentum, asser, assis, axis, planca, tabula Cn (2) : Tegula, latha, quae tegit aedes, domos, gonth, dranycza, imbrex dachowka. BartBydg 155b; Rzemieślniká do budowania dránic/ drzewá/ tárćíc/ gontow/ [...] iednác ma Vrzędnik GostGosp 96; [przy niej [stodole] bróg niemiecki w słupy wysokie dębowe, tarcicami odyłowany, dranicami pobity. LustrWpol I 106, I 19].

Synonim: gont.

KN